DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 25 lipiec 1955 | Nr 6 | Poz. 27—28

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

27

ZARZĄDZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 10 lipca 1055 r. w sprawie bezpieczeństwa na plażach, kąpieliskach i na wodach śródlądowych, bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich oraz bezpieczeństwa na ślizgawkach.

Na podstawie art. 35 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. U. Nr 62 z 1928 r. poz 574) i art. 16 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) zarządza się co następuje:

I. Postanowienie ogólne

§ 1.

Dostęp do śródlądowych wód publicznych i prywatnych w miejscowościach o znacznym zaludnieniu, jak również powszechne ich używanie, w szczególności zaś korzystanie z kąpieli, pływanie łodziami, motorówkami, kajakami oraz ślizganie się, dozwolone jest tylko w miejscach wyznaczonych przez właściwe prezydia rad narodowych w porozumieniu z władzą wodną lub innymi użytkownikami względnie zarządcami wód.

II. O kąpielach.

§ 2.

Utrzymujący kąpieliska jak również kierownicy obozów letnich, wczasowych, wypoczynkowych, kierownicy wycieczek, ekip żniwnych itp. obowiązani są miejsca przeznaczone do kąpieli, a w nich osobno miejsca niebezpieczne dla nieumiejących pływać, oznaczyć w sposób widoczny. Wypływanie poza linię oznaczeń miejsc, przeznaczonych do kąpieli jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy jednak osób zaopatrzonych w widoczne oznaki (np. specjalne czapki na głowie), wydawane przez koła sportowe na podstawie legitymacji, stwierdzających umiejętność pływania (kart pływackich).

§ 3.

Utrzymujący kąpieliska oraz kierownicy obozów, wycieczek itp. obowiązani są do:

a) ustawienia w miejscu widocznym tablicy, na której winna być wywieszona instrukcja o ratowaniu tonących i wyciąg z przepisów niniejszego zarządzenia, dotycząca bezpieczeństwa przy korzystaniu z wód,

b) posiadania w pogotowiu przyborów ratowniczych, w szczególności łodzi, kół i pasów ratowniczych, bosaków, lin, gongu oraz apteczki podręcznej,

c) utrzymywania ratowników, umiejących pływać i ratować tonących.

§ 4.

Młodzież w wieku do lat 14 może korzystać z kąpieli jedynie pod nadzorem rodziców ,nauczycieli, kierowników obozów, kolonii itd.

§ 5.

Podawanie i spożywanie na plażach napojów alkoholowych oraz dopuszczanie na plażę osób nietrzeźwych jest wzbronione.

III. O ruchu łodzi sportowych i rybackich

§ 6.

Zarobkowe i zawodowe wynajmowanie dla celów sportowych lub spacerowych łodzi wiosłowych, żaglowych, motorowych, kajaków itp. dozwolone jest jedynie osobom posiadającym pisemne zezwolenie właściwych prezydiów rad narodowych.

§ 7.

Zabrania się samodzielnego używania kajaków oraz łodzi sportowych, spacerowych i rybackich osobom nieumiejącym pływać i sterować, żaglować lub kierować motorem, dzieciom do lat czternastu, oraz osobom zdradzającym objawy nienormalności lub będącym w stanie nietrzeźwym.

§ 8.

Używanie kajaków i łodzi sportowych o powierzchni mniejszej od 10 m^2 w porze nocnej, licząc od zachodu do wschodu słońca, jest wzbronione. Większe łodzie sportowe, oraz łodzie rybackie, będące w ruchu w porze nocnej, powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi, ustalonymi w załączniku do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r. w sprawie usprawnienia żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Pol. Nr A-87 poz. 1368).

§ 9.

Każda łódź winna posiadać w stosunku do ilości korzystających z niej osób odpowiednią ilość kół ratunkowych, pasów korkowych, kamizelek lub innych tego rodzaju przyrządów ratunkowych, zdatnych do użytku. Osoby posiadające oznaki pływackie wolne są od obowiązku posiadania przyrządów ratunkowych.

§ 10.

Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

§ 11.

Zabrania się przepływać łodziami sportowymi i rybackimi bez napędu motorowego z biegiem rzeki obok pomostów, przystani itp. oraz obok statków i tratew w odległości mniejszej niż 5—10 m w zależności od szerokości rzeki.

§ 12.

Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i rybackimi, w celu przyczepiania się do statków, tratew, oraz pociągów holowniczych będących w ruchu. Wszelkiego rodzaju łodzie sportowe i rybackie, płynące w poprzek zasadniczego kierunku przepływu statków, powinny trzymać się w takiej odległości od dzioba statku, ażeby nie powodować konieczności jego zatrzymania się lub zwolnienia szybkości jazdy.

§ 13.

Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie wielkiej wody, dużej fali oraz spływu śryżu lub kry. Zakaz ten nie dotyczy ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią.

§ 14.

Zabrania się łodziom sportowym z napędem motorowym oraz ślizgom, jazdy z szybkością większą jak 30 km na godz. oraz jazdy akrobatycznej w miejscach określonych przez władzę żeglugową. W obrębie miast, przystani, miejsc postojowych itp. szybkość jazdy nie może przekraczać 12 km na godz. Przy mijaniu łodzi wyścigowych, wiosłowych, piaskarskich, rybackich, karawan pomiarowych lub pogłębiarskich zabrania się wywołania szybką jazdą większych fal.

§ 15.

Wynajmowanie łodzi żaglowych, motorowych i ślizgów dozwolone jest tylko z obsługą, posiadającą zezwolenie na ich prowadzenie. Prowadzenie łodzi przez inne osoby jest wzbronione.

§ 16.

Wynajmowanie względnie oddawanie do użytku łodzi jest wzbronione:

a) dzieciom do lat czternastu bez opieki starszych,

b) podczas większej fali lub silniejszego wiatru oraz od zmroku do świtu,

c) większej ilości osób, aniżeli wskazanej w karcie rejestracyjnej łodzi,

d) osobom nieumiejącym pływać lub prowadzić łódź, oraz osobom nietrzeźwym lub zdradzającym objawy nienormalności.

§ 17.

Wynajmujący winien osoby zachowujące się w łodzi w sposób wywołujący niebezpieczeństwo wezwać do przybicia do brzegu i opuszczenia łodzi, a w razie grożącego niebezpieczeństwa pośpieszyć z natychmiastową pomocą. Tak wynajmujący jak i osoby korzystające z łodzi obowiązane są stosować się niezwłocznie do wszelkich wskazań organów nadzorczych, tj. prezydiów rad narodowych, władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej.

§ 18.

Wynajmujący łodzie obowiązani są:

a) niedopuszczać do przeciążenia łodzi,

b) uwidocznić na łodzi swoje nazwisko i adres,

c) uwidocznić na łodzi dopuszczalną granicę obciążenia (ilość osób mogących wsiąść równocześnie),

d) żądać od osób, najmujących łodzie okazania karty pływackiej.

§ 19.

Zawody sportowo - wodne itp. mogą się odbywać na podstawie zezwolenia właściwych prezydiów rad narodowych i tylko na trasie, ustalonej przez te władze w porozumieniu z właściwymi władzami sportowymi; jeżeli zaś chodzi o imprezy sportowe organizowane na żeglownych i spławnych drogach wodnych, potrzebne jest również zezwolenie właściwej władzy żeglugowej.

W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym łodziom, nie uczestniczącym w zawodach, znajdować się na trasie, z wyjątkiem łodzi umocowanych w odpowiednich miejscach przy przystani lub brzegu.

Organizatorzy zawodów winni zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa oraz środki ratownicze na trasie.

§ 20.

Statki żeglugi śródlądowej, a zatem również łodzie sportowe i rybackie, winny być — zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r. poz. 182) — zgłoszone do rejestracji administracyjnej.

§ 21.

Na śródlądowych wodach nieżeglugowych i niespławnych nych ogłoszonych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 22-go września 1952 r. w sprawie uznania niektórych wód śródlądowych za żeglowne i spławne drogi wodne (Mon. Pol. A-90 poz. 1410), rejestrację przeprowadzają władze żeglugowe zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 go kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21 poz. 186).

§ 22.

Na śródlądowych wodach nieżeglugowych i niespławnych, rejestrację preprowadzają w analogiczny sposób właściwe prezydia rad narodowych.

§ 23.

W wyniku rejestracji właściciele i posiadacze łodzi otrzymują kartę rejestracyjną, bez której ruch łodzi jest wzbroniony.

§ 24.

Na każdej łodzi winien być wypisany numer karty rejestracyjnej oraz nazwisko i imię właściciela lub godło koła sportowego.

§ 25.

Używanie i wynajmowanie łodzi dopuszczalne jest pod warunkiem, że łódź:

a) posiada ważną kartę rejestracyjną,

b) odpowiada warunkom bezpieczeństwa,

c) nie doznała po ostatnich oględzinach lub przebudowie uszkodzeń.

§ 26.

W miejscach większych skupisk łodzi sportowych, będących w posiadaniu kół lub stowarzyszeń sportowych, domów i obozów wypoczynkowych, wczasowych itp., prezydia rad narodowych wspólnie z organami władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej winny corocznie przed otwarciem nawigacji przeprowadzać oględziny celem zbadania stanu łodzi i ich wyposażenia. Wymienione władze obowiązane są również do przeprowadzania dorywczo inspekcji dla stwierdzenia stanu bezpieczeństwa łodzi.

§ 27.

Miejsca postoju łodzi wyznaczają prezydia rad narodowych w porozumieniu z władzą żeglugową. Miejsca te powinny być oznaczone na specjalnej tablicy z odpowiednimi napisami. Postój łodzi w innych miejscach jest wzbroniony. Łodzie w czasie postoju należy ustawić w rzędzie i zamykać na kłódki.

IV. Legitymacje

§ 28.

Umiejętność pływania, sterowania, wiosłowania, żaglowania lub prowadzenia łodzi motorowych oraz znajomość przepisów, dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych, stwierdza legitymacja (karta pływacka), wystawiona przez właściwy komitet kultury fizycznej lub przez upoważnione przez tenże komitet koła sportowe na podstawie przeprowadzonego egzaminu sprawności.

§ 29.

Legitymacje wymienione w § 28 niniejszego zarządzenia, powinny zawierać:

a) numer bieżący, nazwisko i imię, adres, fotografię, i własnoręczny podpis właściciela legitymacji,

b) nazwę i adres instytucji, wystawiającej legitymację,

c) datę wystawienia, okres ważności, pieczęć instytucji wystawiającej legitymację,

d) wyciąg z odpowiednich przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 30.

Legitymacja winna być okazywana na każdorazowe żądanie organów władzy.

V. Ślizgawki.

§ 31.

Ślizgawki urządzone na wodach głębszych niż 1 m mają posiadać prowizoryczne ogrodzenia.

Ślizgającym się nie wolno oddalać się poza teren ślizgawek, znajdujących się w granicach ogrodzenia.

Ogrodzenia ślizgawek winny być z chwilą zakończenia sezonu ślizgawkowego rozebrane i przeniesione na brzeg.

Zakazuje się rąbania i wywożenia lodu z terenów ślizgawek i przylegających do nich pasów lodowisk, w odległości do 10 m od każdej strony ślizgawki.

Sport ślizgawkowy może być uprawiany tylko na terenach ślizgawek.

Lód na ślizgawkach winien posiadać odowiednią grubość, którą utrzymujący ślizgawki obowiązani są systematycznie kontrolować.

VI. Postanowienia karne

§ 32.

Winni nie przestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karom przewidzianym w obowiązujących przepisach, w szczególności zaś w art. 242 Kodeksu Karnego, w art. 247 ustęp drugi i czwarty Ustawy Wodnej z 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 62 z r. 1928 poz. 574 z późniejszymi zmianami), art. 15 i 16 ustawy z marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 10, poz. 108) oraz art. 29, 33 i 34 Prawa o Wykroczeniach z 11 lipca 1932 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 572 z późniejszymi zmianami).

VI. Postanowienia końcowe

§ 33.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Z dniem tym tracą moc przepisy zarządzeń w sprawach uregulowanych zarządzeniem niniejszym.

Fr. Szczerbal
Z-ca Przewodniczącego Prezydium Woj. Rady Nar.
(podpis nieczytelny)

PUBLIKACJE

28

ORZECZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
o wywłaszczeniu nieruchomości położonych w Poznaniu

Na podstawie art. 1 i 4 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Dz. U nr 20 poz. 138 i 1949 r. nr 65 poz. 527) łącznie z art. 6 ust z dnia 29. 12. 1951 r. (Dz. U. z 1952 r. nr 4 poz. 25) oraz art. 22 rozp. Prez. RP z dnia 24. 9. 1934 r. (Dz. U. nr 86 poz. 776 i z 1939 r. nr 31 poz. 205) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Poznaniu orzeka w wyniku przeprowadzonej rozprawy oraz postępowania wyjaśniającego wywłaszczenie następujących nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, na cele użyteczności publicznej:

1. nieruchomości położonej w Poznaniu przy ul. Samuela Engla zap. w ks. wiecz. Poznań-Łazarz tom 21, wykaz L. 471, nr parc. 436/58 o pow. 882 m², własności nominalnej Juliana Karpińskiego.
   Przedmiotowa nieruchomość została zajęta na cele szpitalne w okresie wojny 1939/1945, w dniu 16. 4. 1948 r. znajdowała się we władaniu Skarbu Państwa, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem achodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego (orzeczenie z dnia 13. 7. 1955 r nr SA. Adm II11a/15/51),

2. nieruchomości położonej w Poznaniu - Strzeszynku — przy ulicy Czarnohorskiej, zap. w ks. wiecz. Strzeszyn t. 3 wyk. L. 28, oznaczonej katastralnie art. matrykuły 35 nr karty mapy 1. nr parc. 47/9, o pow. 2 499 m², własności nominalnej Stanisławy Żnińskiej.
   Przedmiotowa nieruchomość została zajęta pod zieleń parkową w okresie wojny 1939/45, w dniu 16. 4. 1948 r. znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego stoł. m Poznania, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego (orzeczenie z dnia 13. 7. 1955 r. Nr SA. Adm. II-1a/557/51).

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Ustalenie odszkodowania nastąpi na wniosek jednej ze stron stosownie do postanowień art. 7 pkt. 1 ustawy z dnia 29. 12. 1951 r. (Dz. U. nr 4 poz. 25 z 1952 r.) oraz art. 33 pkt 1 dekretu z dnia 6. 4. 1949 r. (Dz. U. Nr 4 poz. 31 z 1852 r.).

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia dokonania obwieszczenia za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Fr. Szczerbal
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1955

opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Woj. Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1955 wynosi:

rocznie . . . . 18 zł z skorowidzem

półrocznie . . . . . 10 zł bez skorowidza

opłata za prenumeratę powinna być uiszczona z góry

Specjalnych rachunków nie wysyła się.

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój 52
Adres Administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 12. — Konto: Narodowy Bank Polski Poznań, V. Oddział Miejski 1231-95-1-1 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Prenumerata roczna — 18.— zł, półroczna 10.— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Cena niniejszego egz. 0,90 zł.

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 1058 — 21. 7. — 27. 7. 55 — K-6-941 — dr. kl. VII A1/60 g